

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 28 ust. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022 r. poz. 916) regionalny dyrektor ochrony środowiska ustanawia, w drodze aktu prawa miejscowego w formie zarządzenia, plan zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000. Plan zadań ochronnych sporządzany jest na 10 lat, pierwszy projekt sporządza się w terminie 6 lat od dnia wyznaczenia obszaru specjalnej ochrony ptaków (art. 28 ust. 1 ww. ustawy). Plan sporządza się w celu utrzymania i przywrócenia do właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000. Zgodnie z art. 28 ust. 8 ustawy o ochronie przyrody w przypadku, gdy obszar Natura 2000 położony jest na terenie więcej niż jednego województwa, plan zadań ochronnych jest ustanawiany wspólnie przez regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, na których obszarze działania znajdują się części tego obszaru. Plan zadań ochronnych może być zmieniony, jeżeli wynika to z potrzeb ochrony siedlisk przyrodniczych lub gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000.

Zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Stawy w Brzeszczach PLB120009 zostało wydane przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach w dniu 29 sierpnia 2014 r. oraz ukazało się w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego w dniu 2 września 2014 r. pod poz. 4786 i Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego w dniu 2 września 2014 r. pod poz. 4431.

Działając zgodnie z § 5 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2009 r. w sprawie trybu kontroli aktów prawa miejscowego ustanowionych przez wojewodę i organy niezespółonej administracji rządowej (Dz. U. z 2009 r., nr 222, poz. 1754), Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie pismem znak: OP-II.6320.15.1.2014.KP z dnia 1 października 2014 r. wystąpił do Ministra Środowiska o dokonanie kontroli zgodności ww. zarządzenia z przepisami powszechnie obowiązującymi, a także zasadami rzetelności. W piśmie znak: DP-074-165/1565/14/PMI z dnia 27 lutego 2015 r. Minister Środowiska stwierdził uchybienia uzasadniające zmianę zarządzenia i wniósł o jego zmianę we własnym zakresie.

W związku z powyższym, w dniu 30 stycznia 2017 r., wydane zostało zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Stawy w Brzeszczach PLB120009. Ukazało się w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego w dniu 31 stycznia 2017 r. pod poz. 861 i w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego w dniu 31 stycznia 2017 r. pod poz. 632.

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska nadzoruje funkcjonowanie obszarów Natura 2000, prowadząc ewidencję danych niezbędnych do podejmowania działań w zakresie ich ochrony. Nadzór ten polega na:

- 1) wydawaniu zaleceń i wytycznych w zakresie ochrony i funkcjonowania obszarów Natura 2000;
- 2) określaniu zakresu i żądaniu informacji dotyczących ochrony i funkcjonowania obszarów Natura 2000;
- 3) kontroli realizacji ustaleń planów ochrony i planów zadań ochronnych obszarów Natura 2000 (art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie przyrody).

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska także, na podstawie art. 127 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029), współuczestniczy w realizacji polityki ochrony środowiska w zakresie kontroli procesu inwestycyjnego.

W związku z tym Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska wydał stanowisko znak: DOOŚ-WAPOŚ.070.3.2021.KL z dnia 5 sierpnia 2021 r., w którym zwrócił uwagę na konieczność uwzględniania szczegółowych celów ochrony przedmiotów ochrony obszarów Natura 2000 w trakcie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W tym celu

niezbędna jest zmiana planów zadań ochronnych ustanowionych dla obszarów Natura 2000 przez regionalnych dyrektorów ochrony środowiska.

Opracowanie szczegółowych celów ochrony dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Stawy w Brzeszczach PLB120009 wynika z konieczności zapewnienia warunków utrzymania i odtworzenia ich właściwego stanu ochrony. Cele te muszą być brane pod uwagę przez podmioty sprawujące nadzór nad obszarem Natura 2000, zarządzające gruntami w obszarze Natura 2000 oraz w trakcie prowadzenia ocen wpływu programów i przedsięwzięć na obszar Natura 2000.

W związku z powyższym Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie i Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach przystąpili do sporządzenia zmiany zarządzenia z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Stawy w Brzeszczach PLB120009, zmienionego zarządzeniem z dnia 30 stycznia 2017 r.

Działając na podstawie art. 28 ust. 9 ustawy o ochronie przyrody oraz rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 17 lutego 2010 r. w sprawie sporządzania projektu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 (Dz. U. z 2017 r. poz. 2310), Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie:

1) podał do publicznej wiadomości informację o przystąpieniu do opracowania projektu zarządzenia zmieniającego,

2) opracował projekt zarządzenia,

3) zapewnił udział społeczeństwa w ocenie tego dokumentu na zasadach i w trybie określonym w ustawie o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. poprzez:

a) umożliwienie zapoznania się z projektem zarządzenia,

b) umożliwienie składania uwag i wniosków w wyznaczonym terminie;

c) rozpatrzenie uwag i wniosków.

Przedmiotowa zmiana zarządzenia polega na zmianie załącznika nr 3 do zarządzenia, który zawiera cele działań ochronnych dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000.

Szczegółowe cele ochrony dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 opracowano na podstawie: dokumentacji planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Stawy w Brzeszczach PLB120009 (MGGP S.A., Klub Przyrodników, 2013), opracowania „Monitoring stanu ochrony przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Stawy w Brzeszczach PLB120009” (KOMAG Consulting 2017), publikacji: „Materiały do wyznaczania i określania stanu zachowania siedlisk ptasich w obszarach specjalnej ochrony ptaków Natura 2000” (Zawadzka D., Ciach M., Figarski T., Kajtoch Ł., Rejt Ł. 2013. GDOŚ, Warszawa), „Monitoring ptaków lęgowych. Poradnik metodyczny” (Chylarecki P., Sikora A., Cenian Z., Chodkiewicz T. (red.) 2015. Wydanie 2. GIOŚ, Warszawa), Biuletyn Monitoringu Przyrody – Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy ptasiej w Polsce w latach 2013-2018; nr 20 (2019/2) oraz wyników Monitoringu Ślepowrona i Monitoringu Mewy Czarnogłowej wykonywanych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Cele ochrony odnoszą się do poszczególnych parametrów i wskaźników stanu ochrony.

W ramach monitoringu przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Stawy w Brzeszczach PLB120009, zleconego w 2017 r. przez Regionalną Dyрекcję Ochrony Środowiska w Krakowie, kontrolowane były wybrane (reprezentatywne) kompleksy stawów hodowlanych w obszarze i na nich prowadzone były prace związane z określeniem stanu populacji i siedlisk gatunków ptaków. Na dzień sporządzenia niniejszego projektu zarządzenia są to najbardziej aktualne dane z ww. obszaru, jednak ze względu na zasięg powierzchniowy (ograniczony do wybranych kompleksów stawów) i czasowy (tylko 1 rok badań) monitoringu, dane te zostały tylko częściowo uwzględnione w formułowaniu celów.

W przypadku większości gatunków wskaźnik „trend” (parametr: populacja) nie został określony z uwagi na brak danych z poszczególnych stanowisk (kompleksów stawów hodowlanych) sprzed 2017 r. Ponadto trend należy rozpatrywać w szerszej perspektywie czasowej (np. w całym okresie obowiązywania planu zadań ochronnych) i na podstawie kilku powtórzonych serii monitoringu. Na wielkość populacji gatunków ptaków wpływa bardzo wiele czynników. Działania ochronne zaplanowane w ramach planu zadań ochronnych mają na celu

utrzymanie bądź poprawę siedlisk lęgowych ptaków w obszarze, nie wpływają natomiast na inne, nieraz bardzo istotne czynniki zewnętrzne, pochodzące spoza obszaru (np. zmiany siedliskowe i antropopresję, którym poddawane są ptaki podczas migracji i na zimowiskach). W związku z powyższym, ryzykowne byłoby zakładanie zwiększania liczebności gatunku w obszarze. Dlatego w przypadku większości przedmiotów ochrony, jako cel w zakresie wskaźnika „trend”, założono utrzymanie populacji gatunku na co najmniej niezmiennym poziomie.

W ramach ww. monitoringu przedmiotów ochrony, wykonawca określił procentowy stopień rozpowszechnienia gatunku w obrębie potencjalnie dogodnych siedlisk na poszczególnych stanowiskach (kompleksach stawów hodowlanych wytypowanych do monitoringu). Na podstawie tych danych w celach szczegółowych wskazano, na jakiej części obszaru powinno być utrzymane występowanie poszczególnych gatunków (parametr: populacja, wskaźnik: rozpowszechnienie). Nie zakładano poprawy wartości tego wskaźnika w przypadku nadanych ocen U1 i U2 z uwagi na to, że wartość rozpowszechnienia mogłaby zostać podniesiona w sytuacji zwiększenia się liczebności gatunku w obszarze (jeżeli będzie więcej osobników, to prawdopodobnie zasiedlą większy obszar) albo rozproszenia aktualnej populacji na większy teren, co jest jednak w niewielkim stopniu lub zupełnie niezależne od działań podejmowanych w obszarze.

Jako powierzchnię siedlisk ptaków w obszarze Natura 2000 Stawy w Brzeszczach PLB120009 przyjęto powierzchnię łączną zbiorników wodnych (stawów hodowlanych z głównych kompleksów) - ok. 600 ha. Powierzchnię siedlisk właściwych wyliczono natomiast na podstawie oszacowanego udziału siedlisk właściwych w obszarze w ramach monitoringu przedmiotów ochrony z 2017 r. W przypadku kilku gatunków zasiedlających specyficzne siedliska (jak wyspy czy skarpy brzegowe) zastosowano inne podejście do określenia wielkości siedlisk właściwych, co opisano poniżej. Dla każdego gatunku wskazano również, jakie siedliska są siedliskami potencjalnie dogodnymi (właściwymi).

Dla poszczególnych przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Stawy w Brzeszczach PLB120009 przedstawiono poniżej szczegółowe uzasadnienia do założonych celów:

1) A004 perkozek *Tachybaptus ruficollis* – obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 7 500–10 000 par (wg Biuletyn Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 46–56 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 6–9 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Perkozek chętnie zasiedla niewielkie zbiorniki wodne (nawet o powierzchni poniżej 0,1 ha), w tym starorzecza, oczka wodne, z których część nie była objęta badaniami terenowymi w 2017 r. Ponadto wyniki z jednego sezonu badań nie przesądzą o spadku liczebności populacji. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 46 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są płytkie zbiorniki o wysokiej trofii, zazwyczaj o niewielkiej powierzchni (nawet poniżej 0,1 ha), z dużym udziałem roślinności pływającej i wynurzonej, ale również z lustrem wody otwartej, zarybione (obsada niewielkich ryb), opcjonalnie z kolonią śmieszek lub rybitw.

2) A005 perkoz dwuczuby *Podiceps cristatus* – obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 15 000–25 000 par (wg Biuletyn Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 118–158 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 42–62 pary. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto wyniki z jednego sezonu badań nie przesądzą o spadku liczebności populacji. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 118 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są większe zbiorniki z dużym udziałem roślinności pływającej i wynurzonej, ale również z lustrem wody otwartej, zarybiona, opcjonalnie z kolonią śmieszek lub rybitw.

3) A008 zausznik *Podiceps nigricollis* – obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 1000–2000 par (wg Biuletyn Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 33–52 pary. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 8–15 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto monitoring obejmował jedynie jeden sezon lęgowy. Dodatkowo, zausznik wykazuje okresowe fluktuacje liczebności, co zostało zaobserwowane również w sąsiednim obszarze Natura 2000 Dolina Dolnej Skawy PLB120005 [Wiehle D. 2020. Zmiany awifauny lęgowej Doliny Dolnej Skawy. Ornis Polonica 61: 88–116]. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 33 pary.

Siedliskiem lęgowym gatunku są płytkie zbiorniki o wysokiej trofii, z dużym udziałem roślinności pływającej i wynurzonej, ale również z lustrem wody otwartej, zarybione, z koloniami śmieszek lub rybitw.

4) A021 bąk *Botaurus stellaris* – obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 3 300–4 800 samców (wg Biuletyn Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji w obszarze, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 7–12 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 5–9 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w całym obszarze. Ponadto wyniki z jednego sezonu badań nie przesądzają o spadku liczebności populacji. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 7 par.

Potencjalnie dogodnym siedliskiem gatunku są zbiorniki z rozległym płatem szuwaru (przede wszystkim trzcinowego lub pałkowego) ze stałym poziomem wody o głębokości od 40 do 90 cm.

Z uwagi na preferencje siedliskowe bąka i zasiedlanie większych zbiorników wodnych (o powierzchni co najmniej kilkunastu hektarów), występowanie siedlisk właściwych w obrębie istniejących zbiorników wodnych w obszarze ogranicza się do największych stawów. W związku z tym, że powierzchnia takich zbiorników stanowi mniej niż 60% łącznej powierzchni zbiorników w obszarze, nie jest możliwe uzyskanie oceny FV w zakresie wskaźnika "siedlisko - jakość" dla tego gatunku.

5) A022 bączek *Ixobrychus minutus* – obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 1 100–1 500 par (wg Biuletyn Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji w obszarze, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 9 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 5–10 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w całym obszarze. Ponadto monitoring obejmował jedynie jeden sezon lęgowy. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 9 par.

Potencjalnie dogodnym siedliskiem gatunku są zbiorniki z pasem szuwaru przybrzeżnego (przede wszystkim trzcinowego lub pałkowego) o średniej szerokości minimum 15 m, z dużym udziałem starszej roślinności i zróżnicowaną strukturą (nieciągłości w pokryciu, obecność zatoczek, oczek wodnych), sąsiedztwem wierzbowych zakrzaczeń i poziomem wody w obrębie szuwaru od 30 do 60 cm głębokości.

6) A023 ślepowron *Nycticorax nycticorax* – obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 763–1 225 par (wg Biuletyn Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 226 par. W obszarze prowadzony jest monitoring w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska – dane wykazują występowanie od 112 do 247 par lęgowych w latach 2014–2020. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 112 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są wyspy porośnięte krzewami i/lub drzewami. Kluczowym warunkiem zasiedlenia wyspy jest obecność wody w zbiorniku co najmniej

w okresie od marca do sierpnia. Żerowisko stanowią różnego typu zbiorniki lub cieki obfitujące w ryby, położone w sąsiedztwie łęgowiska (m.in. stawy, starorzecza, rzeki, rowy). W obszarze są 3 stałe kolonie gatunkuna zbiornikach: Foksowiec (1 wyspa), Lekacz (kompleks Harmężę – 1 wyspa) i Rychlik (kompleks Góra-Zawadka – 2 wyspy) oraz jedna zasiedlana nieregularnie - na zbiorniku Potykowski (kompleks Nazielenice).

Celem jest utrzymanie właściwego siedliska na ww. wyspach oraz utrzymanie terenów żerowiskowych w sąsiedztwie kolonii. Łączna powierzchnia siedliska łęgowego ślepowrona (wysp) wynosi aktualnie ok. 1,5 ha. Jako powierzchnię siedliska właściwego dla gatunku (żerowiska), którą należy utrzymać w celu zapewnienia odpowiedniej bazy pokarmowej dla ptaków z kolonii przyjęto powierzchnię łączną zbiorników wodnych (stawów hodowlanych) w kompleksach, na których znajdują się wyspy z koloniami ślepowrona (łącznie ok. 400 ha).

7) A051 krakwa *Mareca strepera* – obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 3000–4000 par (wg Biuletyn Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 11–15 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 5–10 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto wyniki z jednego sezonu badań nie przesadzają o spadku liczebności populacji. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji łęgowej na poziomie minimum 11 par.

Siedliskiem łęgowym gatunku są większe zbiorniki z dużym udziałem roślinności szuwarowej przy brzegach i brzegami porośniętymi roślinnością zielną, opcjonalnie z wyspą ziemną.

8) A059 głowienka *Aythya ferina* – obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 2000–6000 par (wg Biuletyn Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 135–187 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 117–150 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto monitoring obejmował jedynie jeden sezon łęgowy. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji łęgowej na poziomie minimum 135 par.

Siedliskiem łęgowym gatunku są większe zbiorniki z dużym udziałem roślinności szuwarowej przy brzegach i brzegami porośniętymi roślinnością zielną, opcjonalnie z wyspą ziemną.

9) A061 czernica *Aythya fuligula* – obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 2000–5000 par (wg Biuletyn Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 239–261 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 180–225 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto monitoring obejmował jedynie jeden sezon łęgowy. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji łęgowej na poziomie minimum 239 par.

Siedliskiem łęgowym gatunku są większe zbiorniki z dużym udziałem roślinności szuwarowej przy brzegach i brzegami porośniętymi roślinnością zielną, opcjonalnie z wyspą ziemną.

10) A123 kokoszka *Gallinula chloropus* – obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 10 000–21 000 par (wg Biuletyn Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 38–40 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 13–23 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Kokoszka chętnie zasiedla niewielkie zbiorniki wodne, w tym starorzecza, oczka wodne, z których część nie była objęta badaniami terenowymi

w 2017 r. Jest gatunkiem prowadzącym skryty tryb życia, większość czasu przebywa w szuwarach, co również mogło wpłynąć na wykrycie mniejszej liczby par. Ponadto wyniki z jednego sezonu badań nie przesądzają o spadku liczebności populacji. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 38 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są zbiorniki z dużym udziałem roślinności szuwarowej lub z przybrzeżnymi zaroślami wierzbowymi.

11) A162 krwawodziób *Tringa totanus* – obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 800–1 200 par (wg Biuletyn Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych wynosi 5–6 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 2-5 par. Nie obejmował on wszystkich potencjalnych siedlisk gatunku w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto wyniki z jednego sezonu badań nie przesądzają o spadku liczebności populacji. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 5 par.

Krwawodziób jest gatunkiem związanym głównie z podmokłymi łąkami położonymi w dolinach rzek, jednak w tym obszarze występuje on prawdopodobnie wyłącznie w obrębie kompleksów stawów hodowlanych. Siedliskiem lęgowym są tu przede wszystkim zbiorniki nienapełnione wodą (przynajmniej w części) w okresie od kwietnia do czerwca, ale nie zupełnie suche – z kałużami, rowami przepływającą wodą i dnem porośniętym roślinnością zielną. Obecność tego typu siedlisk jest uzależniona od terminów i tempa napełniania stawów wodą, dlatego w różnych latach dostępność tego siedliska może być zmienna. Ponadto w różnych latach różne stawy mogą być nienapełnione wodą w okresie wyprowadzania lęgów przez gatunek, dlatego nie podano konkretnej powierzchni siedlisk właściwych. Istotne dla utrzymania populacji gatunku w obszarze jest zapewnienie miejsc lęgowych w postaci kilku stawów spełniających ww. warunki - przyjęto jeden staw na 1 parę, czyli łącznie minimum 5 nienapełnionych zbiorników w ww. okresie.

12) A176 mewa czarnogłowa *Ichthyaetus melanocephalus* – obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 44–89 par (wg Biuletyn Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 3–9 par. W obszarze prowadzony jest monitoring w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska – dane wykazują występowanie od 0 do 2 par lęgowych w latach 2014–2020 (liczebności powyżej 3 par lęgowych były stwierdzane w latach 2007-2010, z maksimum 9 par w 2007 r.). Populacja mewy czarnogłowej w Polsce wykazuje okresowe fluktuacje liczebności, co zostało zaobserwowane również w sąsiednim obszarze Natura 2000 Dolina Dolnej Skawy PLB120005 [Wiehle D. 2020. Zmiany awifauny lęgowej Doliny Dolnej Skawy. Ornithologica 61: 88-116]. W związku z powyższym, celem jest utrzymanie występowania gatunku w obszarze.

Siedliskiem lęgowym gatunku są wyspy porośnięte roślinnością trawiastą i zielną, z pojedynczymi drzewami/krzewami. Kluczowym warunkiem zasiedlenia wyspy jest obecność wody w zbiorniku co najmniej w okresie od marca do sierpnia oraz obecność kolonii śmieszki. W obszarze w 2017 r. lęgi stwierdzono na wyspie na stawie Oszust (kompleks Nazielenie).

Z uwagi na gniazdowanie mewy czarnogłowej wyłącznie w koloniach śmieszki, cel jest analogiczny, jak w przypadku tego drugiego gatunku, czyli utrzymanie właściwego siedliska na ww. wyspach (na powierzchni ok. 1,4 ha) oraz utrzymanie terenów żerowiskowych w sąsiedztwie kolonii (łącznie ok. 400 ha).

13) A179 śmieszka *Chroicocephalus ridibundus* – obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 90 000–100 000 par (wg Biuletyn Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 2 146–2 623 pary. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 2 050 par. Nie obejmował on wszystkich potencjalnych siedlisk gatunku w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto wyniki z jednego sezonu badań nie przesądzają o spadku liczebności populacji. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 2146 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są wyspy porośnięte roślinnością trawiastą i zielną, z pojedynczymi drzewami/krzewami. Kluczowym warunkiem zasiedlenia wyspy jest obecność wody w zbiorniku co najmniej w okresie od marca do sierpnia. Żerowisko stanowią kompleksy stawów hodowlanych lub inne zbiorniki otoczone terenami rolniczymi. W obszarze w 2017 r. główne kolonie śmieszki były zlokalizowane na zbiornikach: Foksowiec (1 wyspa), Lekacz (kompleks Harmęże - 1 wyspa) i Rychlik (kompleks Góra-Zawadka - 2 wyspy), Potykowski (kompleks Nazieleńce - 1 wyspa), Oszust (kompleks Nazieleńce - 1 wyspa).

Celem jest utrzymanie właściwego siedliska na ww. wyspach oraz utrzymanie terenów żerowiskowych w sąsiedztwie kolonii. Łączna powierzchnia siedliska lęgowego śmieszki (wysp) wynosi aktualnie ok. 1,4 ha. W obrębie tych wysp otwarta powierzchnia dogodna do zakładania lęgów wynosi ok. 0,3 ha. Jako powierzchnię siedliska właściwego dla gatunku (żerowiska), którą należy utrzymać w celu zapewnienia odpowiedniej bazy pokarmowej dla ptaków z kolonii przyjęto powierzchnię łączną zbiorników wodnych (stawów hodowlanych) w kompleksach, na których znajdują się wyspy z koloniami śmieszki (łącznie ok. 400 ha).

14) A193 rybitwa rzeczna *Sterna hirundo* – obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 6 000-8 000 par (wg Biuletyn Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 9-30 pary. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 9-13 par. Nie obejmował on wszystkich potencjalnych siedlisk gatunku w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto monitoring obejmował jedynie jeden sezon lęgowy. Jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 9 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są wyspy ziemne we wczesnym stadium sukcesji roślinnej lub sztuczne platformy lęgowe. Kluczowym warunkiem zasiedlenia wyspy/platformy jest obecność wody w zbiorniku co najmniej w okresie od kwietnia do sierpnia. Żerowisko stanowią kompleksy stawów hodowlanych lub inne zarybione zbiorniki (obsada niewielkich ryb). W obszarze w 2017 r. lęgi rybitwy rzecznej były zlokalizowane na zbiornikach: Rychlik (kompleks Góra-Zawadka – 1 wyspa), Oszust (kompleks Nazieleńce – 1 wyspa) oraz Bagiennik Duży (kompleks Nazieleńce - 3 sztuczne platformy).

Celem jest utrzymanie właściwego siedliska na ww. wyspach i platformach oraz utrzymanie terenów żerowiskowych w sąsiedztwie kolonii. Łączna powierzchnia siedliska lęgowego rybitwy rzecznej (wysp) wynosi aktualnie ok. 0,4 ha. W obrębie tych wysp powierzchnia dogodna do zakładania lęgów wynosi ok. 0,1 ha. Dodatkowo w obszarze zlokalizowane są 3 platformy lęgowe. Jako powierzchnię siedliska właściwego dla gatunku (żerowiska), którą należy utrzymać w celu zapewnienia odpowiedniej bazy pokarmowej dla ptaków z kolonii przyjęto powierzchnię łączną zbiorników wodnych (stawów hodowlanych) w kompleksach, na których znajdują się wyspy/platformy z koloniami rybitwy rzecznej (łącznie ok. 240 ha).

15) A196 rybitwa białowąsa *Chlidonias hybrida* – obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 1 200–2 000 par (wg Biuletyn Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 0–215 par, co świadczy o wcześniejszym nieregularnym gniazdowaniu gatunku w obszarze. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 47–73 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto monitoring obejmował jedynie jeden sezon lęgowy. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 47 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są zbiorniki zarybione z dużym udziałem roślinności wodnej o liściach wynurzonych i pływających.

16) A197 rybitwa czarna *Chlidonias niger* – obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 2 000–3 000 par (wg Biuletyn Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 2–20 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 0–7 par. Nie obejmował on wszystkich zbiorników w obszarze (tylko

główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Ponadto monitoring obejmował jedynie jeden sezon lęgowy. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 2 par.

Siedliskiem lęgowym gatunku są zbiorniki zarybione z dużym udziałem roślinności wodnej o liściach wynurzonych i pływających.

17) A229 zimorodek *Alcedo atthis* – obecnie krajowa populacja utrzymuje się na poziomie 2 500–6 000 par (wg Biuletyn Monitoringu Przyrody). Liczebność populacji, zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych, wynosi 8–13 par. Monitoring przedmiotów ochrony, wykonany na zlecenie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie w 2017 r., wykazał występowanie 1 pary. Nie obejmował on wszystkich potencjalnych siedlisk gatunku w obszarze (tylko główne kompleksy stawów), dlatego ta liczebność nie może być traktowana jako całkowita liczebność populacji w obszarze. Zimorodek może zasiedlać, oprócz siedlisk w obrębie kompleksów stawów hodowlanych, również skarpy w dolinach rzecznych, m.in. Wisły, które nie były kontrolowane podczas prac terenowych. Ponadto wyniki z jednego sezonu badań nie przesądają o spadku liczebności populacji. W związku z powyższym jako cel zakłada się utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 8 par.

Z uwagi na brak danych o rzeczywistym stopniu rozpowszechnienia gatunku w obrębie siedlisk potencjalnie dogodnych, przyjęto jako cel utrzymanie oceny wskaźnika U1 na minimalnym poziomie (co najmniej 20 %).

Jako siedlisko optymalne dla gatunku podaje się odcinki doliny cieku o długości minimum 1 km o charakterze naturalnym, nieuregulowanym, z brzegami zadrzewionymi, obecnością skarp o wysokości minimum 1,5 m ponad poziom wody oraz naturalnych czatowni (rumosz drzewny, gałęzie zwieszające się nad lustrem wody). W obszarze, zimorodek gniazduje również w obrębie kompleksów stawów hodowlanych, w skarpach, które tworzą się wzdłuż rowów (doprowadzalników, odprowadzalników) lub w brzegach zbiorników. Jako żerowisko wykorzystuje cieki (w tym rowy) przepływające przez kompleks lub stawy z obsadą niewielkich ryb. W związku z powyższym, przyjęto jako cel utrzymanie minimum 8 stanowisk gatunku (odpowiednio do zakładanej minimalnej liczby par w obszarze) rozumianych jako miejsca wyprowadzania lęgów (odpowiednie skarpy) oraz żerowisko (fragmenty cieków wodnych, zarówno naturalnych, jak i sztucznych - rowów, zadrzewionych, z naturalnymi czatowniami lub stawy z obsadą ryb niewielkich rozmiarów, w pobliżu skarp lęgowych).

W ramach niniejszej zmiany zarządzenia zaktualizowano również granicę obszaru Natura 2000 Stawy w Brzeszczach PLB120009. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 22 czerwca 2017 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków, wprowadziło zmiany w granicy przedmiotowego obszaru, polegające na wyłączeniu fragmentu terenu obozu Auschwitz-Birkenau i zmniejszeniu powierzchni obszaru do 3 058,55 ha. Wniosek o korektę granic w tym zakresie został złożony przez Dyrektora Państwowego Muzeum Auschwitz-Birkenau w piśmie z dnia 11 grudnia 2008 r. Został on zaakceptowany przez Komisję Europejską w piśmie z dnia 18 stycznia 2011 r. (znak pisma: D(2010)ARES No55429). W związku z powyższym zaktualizowano opis granic oraz mapy: obszaru Natura 2000, lokalizacji zagrożeń istniejących i potencjalnych oraz obszarów wdrażania działań ochronnych.

Obszar Natura 2000 Stawy w Brzeszczach PLB120009 położony jest na terenie województw: małopolskiego (gminy: Brzeszcze, Oświęcim – gmina wiejska) i śląskiego (gmina Wilamowice, Miedźna, Bieruń, Bojszowy). Informację o przystąpieniu do sporządzenia projektu zarządzenia zmieniającego, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie podał do publicznej wiadomości w obwieszczeniu znak: OP.6320.7.2.2021.JSI z dnia 9 listopada 2021 r., które:

- wywieszono na tablicy ogłoszeń Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie w dniach 09.11.2021 r. - 02.12.2021 r.

- wywieszono na tablicy ogłoszeń Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Katowicach w dniach 12.11.2021 r. - 06.12.2021 r.

- wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Brzeszcze w dniach 12.11.2021 r. - 07.12.2021 r.

- wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Oświęcim w dniach 12.11.2021 r. - 03.12.2021 r.
- wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Miedźna w dniach 15.11.2021 r. - 06.12.2021 r.
- wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Wilamowice w dniach 15.11.2021 r. - 07.12.2021 r.
- wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Miejskiego w Bieruniu w dniach 18.11.2021 r. - 10.12.2021 r.
- wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Bojszowy w dniach 12.11.2021 r. - 07.12.2021 r.
- opublikowano w Biuletynie Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie w dniu 9 listopada 2021 r.,
- opublikowano w prasie o odpowiednim do rodzaju dokumentu zasięgu, tj. w Gazecie Krakowskiej z dnia 9 listopada 2021 r.

Informację o sporządzeniu projektu zarządzenia zmieniającego oraz o możliwości zapoznania się z nim Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie podał do publicznej wiadomości w obwieszczeniu znak: OP.6320.7.8.2021.JSI z dnia 20.12.2021 r., które:

- wywieszono na tablicy ogłoszeń Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie w dniach 20.12.2021 r. - 17.01.2022 r.
- wywieszono na tablicy ogłoszeń Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Katowicach w dniach 21.12.2021 r. - 12.01.2022 r.
- wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Brzeszcze w dniach 22.12.2021 r. - 13.01.2022 r.
- wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Oświęcim w dniach 22.12.2021 r. - 14.01.2022 r.
- wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Miedźna w dniach 20.12.2021 r. - 11.01.2022 r.
- wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Wilamowice w dniach 22.12.2021 r. - 13.01.2022 r.
- wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Miejskiego w Bieruniu w dniach 22.12.2021 r. - 13.01.2022 r.
- wywieszono na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Bojszowy w dniach 21.12.2021 r. - 12.01.2022 r.
- opublikowano w Biuletynie Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie w dniu 20.12.2021 r.
- opublikowano w dniu 20 grudnia prasie o odpowiednim do rodzaju dokumentu zasięgu, tj. w Gazecie Krakowskiej i w Dzienniku Zachodnim.

Projekt zarządzenia został umieszczony na stronie internetowej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie oraz był dostępny w siedzibie jednostki. Osoby zainteresowane projektem miały 21 dni na składanie uwag i wniosków. W ramach 21-dniowych konsultacji społecznych nie wpłynęły żadne uwagi ani wnioski do treści projektu zarządzenia. Dodatkowo do członków Zespołu Lokalnej Współpracy przekazano wiadomość mailową, o dodatkowym terminie wyznaczonym na złożenie uwag do projektu zarządzenia (15.02.2022 - 23.02.2022 r.). Również w dodatkowym terminie konsultacji nie wpłynęły żadne uwagi.

Projekt zarządzenia, zgodnie z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2022 r. poz.135,655), został uzgodniony przez Wojewodę Małopolskiego 31 maja 2022 r. w piśmie znak: WR-II.710.17.2022.MG oraz przez Wojewodę Śląskiego 20 czerwca 2022 r. w piśmie znak: IFVII.710.8.2022.